

Nr 17

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av motioner om upprättande av diplomatiska förbindelser med Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea).

I en i första kammaren av herr *Werner* väckt motion, nr 24, och en i andra kammaren av herr *Hermansson m. fl.* väckt likalydande motion, nr 31, vilka hänvisats till utrikesutskottet, föreslås att »riksdagen i skrivelse till regeringen anhåller att denna tar initiativ för att upprätta diplomatiska förbindelser med Demokratiska folkrepubliken Korea (Nordkorea)».

Beträffande motiveringen till motionärernas yrkande får utrikesutskottet hänvisa till motionerna.

Såvitt framgår av upplysningar som utskottet inhämtat har, förutom de kommunistiska staterna, följande länder diplomatisk representation i Pyongyang:

Algeriet, Indonesien, Förenade Arabrepubliken, Kambodja.

Följande länder har ingen diplomatisk mission i Pyongyang, men Nordkorea har ackrediterat ambassadör i respektive länder:

Guinea (ambassadör i Peking), Mali (ambassadör i Peking), Mauretanien, Tanzania, Burundi, Syd-Jemen, Jemen (Nordkoreas ambassadör i Kairo är ackrediterad i Jemen), Kongo-Brazzaville, Syrien, Irak.

Indien har generalkonsulat i Pyongyang, liksom också i Seoul. Jämte Indonesien är Indien f. ö. det enda land som har officiella förbindelser med både Nordkorea och Sydkorea.

Utskottet konstaterar att Sverige erkände Sydkorea genom att på hösten 1957 rösta för detta lands inträde i Förenta Nationerna. I en svensk röstförklaring underströks att beslutet fattats med viss tvekan då Sydkorea inte fått definitiva och av andra stater erkända gränser. Det klargjordes samtidigt att den svenska röstningen innebar ett erkännande av Sydkorea med det territorium som det då faktiskt innehade.

Sverige upprättade efter omröstningen år 1957 i FN diplomatiska förbindelser med Sydkorea. Detta skedde bl. a. av hänsyn till det nordiska sjukhusprojektet i och handelsförbindelserna med Sydkorea. Något behov av *Bihang till riksdagens protokoll 1969. 5 saml. 1 avd. Nr 17—19*

självständig ambassad i Seoul ansågs emellertid icke föreligga, utan det svenska sändebudet i Tokio sidoackrediterades även i Seoul.

År 1950 ingrep Förenta Nationerna med väpnade styrkor mot Nordkorea, som angripit Sydkorea. År 1953 ingicks vapenstillestånd, men något fredsavtal eller någon liknande överenskommelse har ännu inte träffats mellan de stridande parterna.

I enlighet med stilleståndsavtalet från år 1953 är Sverige och Schweiz de två neutrala stater som deltar i övervakningskommissionens arbete. Sverige och Schweiz har nominerats av FN-sidan, Polen och Tjeckoslovakien av motsidan. En rad politiska incidenter i Korea under de senaste åren har bekräftat betydelsen av övervakningskommissionens arbete för stilleståndsavtalets upprätthållande. Det kan inte uteslutas att övervakningskommissionen även i framtiden kan komma att spela en viktig roll. För att så skall kunna ske är det emellertid av vikt att grundvalarna för kommissionens arbete inte rubbas. Enligt utskottets mening skulle just en ändring av den svenska ståndpunkten i erkännandefrågan kunna verka störande på det svenska deltagandet i övervakningskommissionens verksamhet och därigenom komplicera kommissionens arbete.

Utskottet hemställer med hänsyn till vad sålunda anförts
att motionerna I: 24 och II: 31 måtte avslås.

Stockholm den 18 september 1969

På utrikesutskottets vägnar:

ARNE GEIJER

Närvarande:

från första kammaren: herrar Arne Geijer (s)*, Lundström (fp), Georg Pettersson (s), Virgin (m), Möller (s)*, Dahlén (fp), Palm (s) och Ivar Johansson (cp)*;

från andra kammaren: herrar Alemyr (s)*, Skoglund (s), Holmberg (m)*, fru Eriksson i Stockholm (s), herr Wahlund (cp)*, fru Lewén-Eliasson (s) och herr Gustafson i Göteborg (fp)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.